

Hugo. Ἡ συρροή υπῆρξε μεγίστη καὶ ἡ ἐπιτυχία πλήρης. Ὁ κόσμος ἐπίστευσε ὅτι ἦτο ἀδελφὴ μου, ἢ ἐγὼ ἐγκαταλείπω εἰς τὴν δυστυχίαν.

3.—*Ἀδόλφος Hugo*, αὐλητής· εἰς τὰ προγράμματά του τυπώνει τὸ ὄνομά του A. Hugo. Τὸν νομίζουν ἀδελφόν μου.

4.—*M. Hugo*, ξενοδόχος· πρό τινος ἀφῆλθεν ἐπίτηδες τὸ ἔ ἀπό τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ξενοδοχείου του καὶ καλεῖται μόνον Hugo.

5.—*Φελίξ Hugo*, ῥάπτης, υπογράφεται Felix Hugo. Τὸν ἐκλαμβάνουν ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

6.—Ὁ . . . , ἠθοποιὸς ἐν Ἀμιεν, καλεῖται Βίκτωρ Οὐγκώ καὶ κερδοσκοπεῖ ἐκ τῆς φήμης τοῦ ὀνόματός μου.

7.—Μικρὸν σοκακόπαιδον τῶν Παρισίων, πωλητὴς φωσφόρων, κατεδικάσθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς ἐνὸς φράγκου πρόστιμον ὑπὸ τὸ ὄνομα Βίκτωρ Οὐγκώ. Φαίνεται ὅτι δὲν εἶχεν ἐπώνυμον.

Ἐνα ποῦλι ἀναστῆναξε μέσα ἔς τὸν Ἄϊ Νικόλα, κ' ἐμαραθῆκαν τὰ κλαδιά, ὅλα τὰ περιβόλια ἔς τοὺς κάμπους ὅπ' ἀκούσθηκε μαράθηκαν τὰ χόρτα. Ἦ' ἀκούσαν καὶ δυὸ Ἕλληνες, δυὸ Ἀνατολικιώταις: Ἦ' ἔχεις ποῦλακι μου καὶ κλαίς ἔς τὸν ἦλιον καὶ μαδιέσαι; — Ἦ' Ἀντίπροχθες ἐδιάδωκα ἀπὸ τὸ Καρπενήσι, Κι' ἀκούσα νὰ συνομιλοῦν ἔς τοῦ Σκόδρα τὸ τσαντήρι. Κι' ἐλέγαν ἔς τὸ συμβούλιον τὸ κάτω τὸ χαμπέρι. Ὁ Μάρκος ἐσοκώθηκε μὰ ἔσφαξε χιλίους.

[Ἀημοτικὸν ἔσμα].

Χαρακτηρισμοὶ

ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Ὁ Μάρκος Μπότσαρης ἦν ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων τῆς ἐλευθερίας προμάχων, οἵτινες υπέταξαν τὸ ἴδιον ὄφελος εἰς τὸ κοινὴν συμφέρον, ἀνδρείος δὲ καὶ πιστὸς ἀνὴρ, οὗ διέμενεν ἀγία παρά τοις Ἕλλησιν ἡ μνήμη. Οὐδεὶς εἶχε τὴν ἀφιλοκερδῆ αὐτοῦ ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγώνος, οὐδεὶς τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης γενναιότητα. Ὅτε ὁ Χουρσὴτ Πασσῆς κατεμέμφθη κατὰ τῶν Ἀλβανῶν, ὅτι ἦσαν δειλοὶ, ἀνῆλθον νὰ τρώγῃσι τὸν ἄρτον τοῦ βασιλέως, διότι δὲν κατάρθουν νὰ καταβάλωσι τοὺς Σουλῶτας, ἀπήντησεν αὐτῷ γηραιὸς τις πολεμιστὴς, οὐδὲν ἀνάμεστος, ὁ Χασάν Ἀρούνης: «Ὁχι αὐθέντα! οἱ Ἀλβανοὶ ἐδειξαν πάντοτε ὅτι δὲν στεροῦνται γενναιότητα, καὶ ὅτι ἀξίως τρώγῃσι τὸν ἄρτον τοῦ βασιλέως· ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν χάριν τῆς ἀληθείας, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε ἔκτακτα παλληκάρια, καὶ ὁ Μάρκος μάλιστα εἰς τῶν ἀηττήτων ἀνδρείων τοῦ καιροῦ μας. Ἄν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο Μουσουλμάνος, θὰ ἐπιστεῦμεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὁ προφήτης Ἀσρετ Ἀλῆς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν.» Αἰ κατὰ τοῦ Χουρσὴτ μάχαι καὶ ἡ υπεράσπισις τοῦ Μεσολογίου εἶχον περιβάλει τὸ μέτωπον τοῦ Μάρκου δάφνας, ὑπὸ παντός ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὸ σύνθηρες, φθονουμένας. Ἴσως δὲ τὸ μόνον αὐτοῦ ἐλάτ-

τωμα ἦτο, ὅτι συνηθάνετο ἑαυτὸν πολὺ ὑπερτερον τοῦ χαμαιζήλου φθόνου τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ δὲν ἀνελογίζετο ἐπαρκῶς τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ὁ ἀνὴρ ἐκείνος, ὅστις ἔσχισε τὸ παρσκευασμένον αὐτῷ δίπλωμα στρατηγοῦ, ἄμα ἀκούσας τὰς ἐπὶ τούτῳ φθονεράς παρατηρήσεις τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοὺς μετριόφρονας μὲν τούτους ἀλλὰ καὶ τολμηροὺς λόγους: «Ὅστις εἶνε ἄξιος, λαμβάνει αὔριον τὸ δίπλωμά του ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ», ὀλίγον βεβαίως ἐσυλλογίζετο, ὅτι περιστοιχίζον αὐτὸν ῥαδιοῦργοι, οἵτινες χαίροντες ἐβλεπον αὐτὸν ἐμπλεκόμενον εἰς κινδύνους, ἵνα καταλίπωσιν αὐτὸν ἔπειτα ἔρμαιον εἰς τὴν μοῖραν του.

K. ΜΕΝΔΕΛΙΣΟΝ ΒΑΡΘΟΛΑΪΖ.

ΕΧΘΡΟΙ

Ἐχεις, φίλε μου, ἐχθροὺς; Προχώρει, μὴ σὲ μέλλει. Ἐὰν φράζωσι τὴν ὁδόν σου μὲ ἐμπόδια, κάμε μίαν περιστροφήν, ἐκπληρῶν αἰετοπετὸ καθήκόν σου εἰς τὸ πείσμα τῶν. Ὁ μὴ ἔχων ἐχθροὺς δὲν σημαίνει τίποτε, διότι ἡ ζύμη του εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἕκαστος μαλάσσει αὐτὸν κατὰ τὸ δοκοῦν. Ὁ φιλαλήθης, ὁ σκεπτόμενος καὶ ὁ λέγων τὴν γνώμην του, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ κάμῃ ἐχθροὺς ὅσους αἰ παρατηρήσεις αὐτοῦ προσβάλλουσι. Σὺ ὅμως ἀδιαφορεῖς περὶ τῶν ἐχθρῶν σου· πιστεύσον δ' ὅτι εἰσὶ τοσοῦτον ἀναγκαῖοι, ὅσον ὁ ἀῆρ, ἢν ἀναπνέομεν, ὅπως διατηρῶμεν ἡμᾶς δραστηρίους καὶ προθύμους. Οἱ ἐχθροὶ ὁμοιάζουσι σπινθῆρας τοῦ ὁποίου, ἐὰν δὲν φυσήσῃς, σβέννυνται μόνοι των. Ἐχε ὑπ' ἔψιν σου ὅτι, ἐὰν φιλονεικῆς μετ' αὐτῶν, τότε κάμνεῖς τὴν ἐπιθυμίαν των. (Βύρων).

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἀκολουθεῖ ἀκουσίως τοῦ τῷ θεῖον τοῦ Ἰησοῦ λόγιον: ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.

* * Ἐὰν ἡ εὐφυΐα ὑπεβάλλετο τῇ λογικῇ πῶσα εὐφυΐα πνεύματα ἤθελον φαίνονται ἀνόητα καὶ γελοῖα!

* * Ὁ περιορισμένος νοῦς περιφρονεῖ ὅ,τι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὸ γοργὸν πνεῦμα ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ὅ,τι οἱ ἄλλοι γινώσκουσιν, ἡ δὲ μεγαλοφυΐα ἐπιθυμεῖ ν' ἀνακαλύψῃ ὅ,τι οὐδεὶς ἤξευρε.

* * Ἡ εὐτυχία καὶ ἡ κακοδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτῶνται πολὺ μᾶλλον ἐκ τῆς διαθέσεως ἢ ἐκ τῆς τύχης αὐτοῦ. (La Rochefoucauld).

Τὸ σύνθημα τοῦ Σπαρτιάτου ἦτο «νίκη ἢ θάνατος», μᾶλλον δὲ, καθὼς λέγεται, ὅτι εἶπε ποτε Λάκαινα πρὸς τὸν υἱὸν, παραδίδουσα αὐτῷ τὴν ἀσπίδα· «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν», ὅ ἐστίν ἢ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ εἰς Σπάρτην, ἢ νεκρὸς ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ν' ἀνακομισθῇ· διότι ὁ ἀπολέσας τὸ ὄπλον τοῦτο καὶ ἐπιζήσας ἐλογίζετο ἄτιμος καὶ ἔπασχεν ὅσα ἀδύνατον ἦτο νὰ